

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

2 de Successione Descendentium filiorum & filiarum ex legitimo
matrimonio, secundum iura ciuilia & pontificia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

DE SVCCESIONIBVS INTE- STATI, LIB. XLV.

De intestati successione in genere.

CAP. I.

Lib. 3. Infit. tit. 1. lib. 38. P. tit. 7. lib. 6. Cit. 54. & 57. Nouell. us.

- 1 Intestati successio a iure diuino firmata.
- 2 Testamenta prater iuris & naturae ordinem videntur recepta & permessa. & quare.
- 3 Intestatus quis mortuus presumitur, nisi de contrario doceatur.
- 4 Intestati successio, quibus personis deferatur: formula & ordo succedendi, finis, & rationes. nu. 5. 6. & seq.
- 7 Lex intestati successione deferens, imitatur naturam voluntatis humanae.
- 8 Proximus in successione a quo tempore consideratur.
- 9 Luctus & hereditas mortui ad eandem personam pertinent.
- 10 Tutela filiorum mortui, & hereditas ad eundem deferuntur.
- 11 Familia conseruatio in successione proximorum. & de lubilai Hebraeorum utilitate.

Intestamentaria causa prior explicata est, quae veluti priuilegiata, voluntati expressae dominiorum permissa fuit. Vnde praecipua eius pars institutio est, quasi extranei intra ius succedendi facta positio. Iure tamen communi proprie dicta est legitima quoque successio, ea quae sine testamento certis personis deferretur, ex iure diuino maxime suum robur habens, vt familiae integritate conseruaretur, quo mandatum erat, vt res transiret ad posteros eiusdem generis. *Leuit. 25. n. 27. Deut. 21. & 4. & Psal. 2. ubi, dabo tibi gentem hereditatem tuam.* veluti lege quadam naturae id iudicet. *l. in quor. honor. C. glo. in c. ius naturale, 1. dist. §. principium itaq. de her. & Falc. in aut.*

2 Et si sunt plures regiones seu prouinciae, quae non norunt, nec adhuc admittunt aliam, quam intestati successione, nec in omnibus admittunt testamenta. *au baillage de Marny, tit. des successions, art. 237. in consuet. Et d' Orleans, ius. des donat. & testaments, art. 14. Et tit. des successions, art. 267. Aux consuetos de Paris, tit. eod. des successions, art. 120. Poitou, tit. des testaments art. 208. Plois, tit. des successions, art. 157. Char. tres. eod. tit. art. 95. Bourbon nois, eod. tit. art. 324. Auvergne, tit. des testaments, art. 53. Argentonnois, eod. tit. art. 114.* Et quae pluribus vici sunt veluti contra ordinem naturae inuenta, ex eo quod quis disponat de reb. suis posteaquam desinit esse dominus rerum, post mortem videlicet, quae vt omnia §. deinceps, de imp. in aut. coll. 4. ita dominium soluit. Etenim testamentum tantum post mortem valet. *ad Heb. a. c. 9. c. cum Maribus, de celeb. missa.* Neque firma est eius omnino dispositio, ante quam dicitur quodammodo quaeque; & intraxit se heres cum testatore, post mortem eius ad eundem. *L. apud Iulianum §. fin. & l. seq. ex quibus cas. in possess. nat. P. §. heres quoque, de obliga. qua ex qua. con. nos.* Et ita per se legitimum potius, & ex contentu gentium facti a iure testamentaria possessiones, cum vere nemo sibi eligere successorem possit post mortem, quo tempore potestare caret: vt de electione successoris in episcopatu responsum est. *c. Ap. falc. am. §. his omnib. 29. 1. facit. L. quod sponsa. de donat. an. nu. 1. c.*

3 Et si proinde, cum facile eas reuertatur ad suam naturam, si vnus ex argentariis, §. pactus ne peto. et de §. quod & in specie, de pact. P. si non aperte doceatur de mortui testamento, is praesumitur decessisse intestatus. Et qui testamentum allegat, probare debet: quia intentio eius, qui sine testamento dicit & ab intestato se esse successorem, iure communi defenditur. *§. intestatorum, cum §. seq. de hered. qua ab int. def. l. 1. §. fin. de suis & legiti. aut. in successione, C. de suis & legiti. hered. lib. 6. C. tit. 5. §. 1. de hered. ab int. veni. in aut. l. iuris consuetus de gradib. affirmat.* Et iusta hereditas illa absolute, quae ab intestato deferretur. *l. si quis, de her. ab intest. veni. in aut. in aut. de funto. ad Tertull. C.*

4 Intestatus si quis dicatur, iam superiori libro satis explicauimus. Res istius successione, quae hereditatis sunt testamentariae. Personae porro, sunt descendentes, ascendentes, collaterales, masculi, foeminae, nati & posthumi, a quibus, & quibus debetur successio.

5 Formulæ vero succedendi, secundum quas negotia expe-

dienda sunt istius successione, habent secundum personas spectabilem ordinem: vt primum vocentur descendentes postea, ascendentes, hique deficientibus collaterales, §. restat, de iur. de hered. ab int. veni. & alii post hos: vt postea Deo iuuante apparebit. **6** Finis, si habere hereditatem defuncti, & in locum eius venire. **7** Rationes si porro cur hæc successio intestatorum recepta sit, ex pluribus res accipere. Prior erit, quod in tubidum voluntatum viuentium morte interceptarum lex successione hanc introduxerit, vt quod fere omnes desiderant, nempe sibi communis sanguine potius sua bona habere, & quo gradu proximiores sunt, eo magis vt plus dilecti, id sua prouidentia suppleret, facit. *l. 1. fami. ercisc.* Sicque ex arbitrio viuentium, desideria morientium non sine ratione colligimus. *l. 4. de natur. lib. C.* Sequitur in hoc lex naturae non corrupta in homine voluntatem, & vt natura vocat volentes proximis regulariter sanguinem ad successionem, *l. in quor. leg. C. hic & lex. l. 2. §. legitimus, de suis & legiti. her. P.*

8 Considerat si vera proximitatem, secundum tempus quo si ne testamento quis decedit: vel si cum testamento, quo tempore ad causam intestati recidit, vel repudiatione facta, vel alio modo. *d. l. 2. §. proximum non cum, de suis & legiti. §. proximus, de legiti. agnat. succed. l. si ex duobus, vnde legiti. P.* Proximus is est, quem nemo capax successione antecedit in gradu, *l. 2. §. hereditas, & §. legitima, de suis & legiti. hered. P. l. 1. §. si quis proximior, vnde cognat. eiusque numeri erit qui adhuc natus non est, veram conceptus nati spectatur, & genitus, & qui gestatur in utero. d. l. 2. de suis & legiti. §. cum autem de here. qua ab int. def. apud Iustin. Quae quod pertinet ad suum commodum, qui in utero est, pro nato habetur. *l. qui in utero, de sta. hom.* Hicque proximis superlatiuum vim habet, perinde ac si dicamus proximiorum, vt in §. fin. de ca. dimittit. Et in eos itaq. quia proximi & proximiores dicuntur, recte primum deferretur successio, & hereditas: alii qui quae praeterit & praeposit extraneos, videtur iniuriam illis irrogare. *l. 4. de inoff. testa. P.* Quod Cicero innuit, dicit de liberalitate tractat. *1. Officior. dicens: Ne maior sit benignitas quam facit as. Nam qui benigniores esse volunt, primo in eo peccant, quod iniuriosi sint in proximis.* Cuiusmodi cōtrecture Papinianus, *l. si fratres, §. 3. §. idem respondit, in 1. pro suo. P.**

9 Secunda ratio, deferri successiones intestati ad proximo- res, quia ad hos luctus etiam magis pertinet defendendum, *l. manifestissima, §. sed cum in secundam, de furt. C. l. vni. §. pro secundo, de cad. toll. C. vt ait iure iuratum, de iure d. t. P. §. h. 37.* secundum naturam est, vt ad quem pertinent incommoda, pertineant & commoda. *l. quo tutela, de reg. iur. §. 1. de legiti. pro. o. iure. §. ex his, de hered. ab int. veni. in aut. in.* Proximioribus autem proximorum deferretur omnis, nempe tutela. Ergo & successio non deferretur aequam est. *Leuen. Numero 25.*

10 Sed si & postremo, familiarium nomen ex eo conseruatur, idam ad proximis tantum deuoluitur successio defuncti, & tum quod maxime curae fuit Hebraeis populo Dei viuere adeo, vt tempore lubilai singulis quae quaginta annis, res redirent in familiam pristinam. *l. cum seruis §. in omnib. de agris. & cons. lib. 11. C.* Omnes quippe cognati qui de familia sunt, videntur esse vnum quoddammodum corpus.

De successione descendendum filiorum & filiarum ex legitimo matrimonio, secundum iura ciuilia & Pontificia. Cap. 2.

- 1 Intestati successione primus gradus filiorum legitimorum & naturatum.
- 2 Filiorum ab intestato antiquorum varia successio.
- 3 Matris successio filio quando non deiciat, & quando delata, & quomodo.
- 4 Spuri quomodo succedat matri, & de ed. lo. vnde liberi, eod. §. num. 5.
- 6 Filiorum intestati patris in iure non sicut successio qualis.
- 7 Monachi successio: eadem ab intestato parentibus in scriptis, non iure Gallico. & 8. & 9.
- 10 Religionis ingressus patris quid relinquit filijs.
- 11 Filij damnatorum capitalis crimine, an, & quomodo succedant in Gallia patri.

10 ¶ Statuant & ciuilia iura, si pater ingrediatur religionem, liberos tantum legitimam consequi, si post ingressum monasterii moriatur, antequam inter eos diuidat bona sua, vel antequam testatus fuerit, § si qua de sancti episcopi in authent. colla. 9. a. ubi si qua mulier, C. de sacr. eccle. Exceptis illi qui minorum ingrediuntur religionem, qui relinquunt bona omnia filiis vel aliis proximis, ipso ingressu, nisi ante testati sint aliter, Bar. ad d. a. ubi si qua per d. clemen.

11 ¶ ex. de verb. sign. ¶ Hinc & excipiuntur etiam in Gallia filii damnatorum vltimo supplicio, qui nisi speciali nomine ex sententia iudicis referuatam habeant partem successione paterna, excluduntur a fisco. Quia, confiscato, vt diximus, corpore confiscantur & bona, Nisi exceptum sit, quantum pro filiis vel vxore detrahendum sit. Et paulo ante in legitima annotauimus id ipsum in omnibus criminibus vltimo supplicio plectendis seruandum esse, quod in bonorum proscriptioe ex crimine laeae vel imminutae maiestatis humanae statutum est, in l. qui quis, ad leg. Jul. maies. C. nec seruati authent. bona damnatorum, de bonis proscriptorum c. cap. sed potius contrarium ius, l. de bonis matris, 6. eod. tit. Et si quando ex aequitate & gratia iudices referunt filiis & filiabus portionem quandam in eo sequimur l. fina. C. eod. & l. cum ratio, de bon. damnatorum P. Imitati Adriani Caesaris humanitatem, qui liberis proscriptorum duodecimas bonorum concessit, vt scribit Aelius Spartianus, in vita Adriani.

12 ¶ Cur autem liberi potius, quam pater vel mater defuncti admittantur, ratio datur a Pomponio in hac verba, Non sic, inquit, l. scripto, vnde libe. P. parentibus liberorum, vt liberis parentum debetur hereditas. Cum parentes ad bona liberorum ratio miserationis admittat: liberis vero, simul natura & parentum commune votum. Miserationis ratio, est pietas reciproca & turbatus ordo, ex quo superiores veniunt in successione descendendum, in l. nam & si parentibus, de inoff. testa. P. & in solatium liberorum amiliorum, l. iure succursus, de iure dot. P. Ordo naturae est, seniores prius intrerire, vt prius nati sunt: posteros superesse, & succedere. Vnde ratio naturalis, liberos prius vocari debere ad paterna bona suadet, l. cum ratio, de bon. dam. P. § primum itaq, de her. & Falc. § 1. de trien. & sem. in a. ubi. Ita enim filiis prouidens parens communis omnium natura, ne vnquam bona illis sint defutura, vt ait Chrysanthus apud Xenophonem, lib. 8. Cyrip. Et Tryphonius lege consignauit, l. nihil interest, 50. de bon. libe. lib. 38. P. titu. 2. omnia quae nostra sunt, ex voto liberis nos parare. Et Euripides, in Iphig. in Aulide de adu. 4.

δενδν τὸ πῆκεν, ἃ φέροι φιλτεσν ἰερά, πᾶν τὸ κείνον, ὡς ὑπερῶν τείνον, id est,

Res efficax peperisse, fertq, vim amoris maximam, Omnibus commune est, vt pro suis maxime laborent liberi.

Et Phalaris, epist. 74. ad Erythriam vxor. eis tines, ἃ τὸ τὸ ἀναγνῶντες ἐν καίῳ περὶ ἠδῶν, ἡ γυναικὸς ἢ πατρὸς ἢ ἀποτρῶντος, id est. Quis enim familiarum gratia locupletari cuperet, non vxoris vel filii salicium?

13 ¶ Secunda ratio ducitur a praesumptione legis, quae est subsidiaria, quae colligit ex his quae fieri solent, noluisse defunctum alienam sobolem propriae praepone, atque filios suos magis dilexisse, l. cum acutissimi, C. de fideicom. l. cum auus, de cond. & demon. l. generaliter, § cum autem, de insti. substi. sub. con. fco. Cum nullus affectus sit qui vincat paternum, l. si § 1. de curat. furio. C. l. si qui dem, quod met. cau. P. Vt neque paterna vel materna iura aboleri possunt, l. cum adoptiis § cum enim per omnia, de adopt. C. Et ita praesumit lex patrem, si dispositus filio hereditatem non fuisse ablatum, l. pen. de in. codicil. P. ¶ Tertia ratio, quod filiis patentes, non parentibus filii thesaurizant, e. cum Apostolus de censib. ca. praedicator. 16. q. 1. ad Gala. 12. Et proinde filii etiam dicuntur videntibus patribus quasi domini, l. in suis, de li. & possib. § l. in suis, de suis & legi. P. l. licet inter gesta, § 8. § patronos, de verb. sig. P. cum quibus, vt ait Cicero, Verri. 3. viui bona nostra partimur: quia pro eadem per se habentur, l. si. C. de impube. eademq; filii & patris vox, § ei vero, de inuis. stip. vnum corpus, vna caro, e. contradiximus, § hac auctoritate, 35. q. 3. Et in filio pater viuit. Etenim, vt ait Callistratus, l. liberorum appellatione, 21. o. § si de verb. sig. P. idcirco filios filius, ve concipimus atq, edimus, vt ex prole eorum carum: vt dicitur in aris nobis memoriam in auum relinquamus. Filii, inquit Aristoteles, 8. Ethic. a parentibus genti sunt, veluti alteri inseparati. Fuerunt & aliqui vique ad hoc sententiae additi, vt patrum & mores patris aut maiorum, cum etiam corpore forma infundi in corpus filii, D. Thomas 1. par. q. fin. art. 1. Vt Tertullianus, lib. de anima. vir grauissimus alioquin, cuius tamen opinio reprobata est, ex anima

patris deradi, vt ex omnibus membris semen, & in generandum filium transfunditur. Notum & illud est Garamantes popululum Africae, in Cyrenaica regione, quibus nulla certa vxor est, ex illis qui tam confuso coitu parentum passim ex incertis nascuntur, quos pro suis colant, formae similitudine cognoscere, P. M. A. ia, lib. 1. de sin. orbis, c. 8.

De Successione intestati filiorum Primogenitorum, Secundum leges & consuetudines regionum. Cap. 3.

1. Primogeniturae ex lege natura privilegia quadam, ex consuetudinibus alia, & per sonalia in lege scripta diuina. § nu. 2. & 3.
4. Regnum successione delatum melius quam electione datum, quare.
5. Cui regis de primogenito sententia.
6. Regnum Gallorum seu Francorum antiquorum catalogus, nomen & series, & in primogenitos per successionem regni delatorum leges, & insignia noua & antiqua. nu. 7. 8. 9. 10. 11. & 12.
13. Regnum Francorum iure gentis, non electionis delatum proximioribus.
14. Fendi lex vel pactum vt primogenitus succedat, seruatur.
15. Primogenitus vt succedat in dignitate patris, dicitur etiam gentis ante dignitatem adeptam.
16. Britannorum primogenitus solus succedit exclusis aliis.
17. Primogenitura ius transferitur in suos, primoque gentis praefertur patris.

¶ Via filiorum successio pene naturalis, vt probatum, omnino est, omnes quoque orbis regiones in ea conueniunt: paucis tamen immutatis vel circa ordinem filiorum, vel circa sexus distinctionem. Lege naturae, populus Deo peculiaris, ante datam Mosi legem, primo geniti, quis dicitur primogenitus vide c. Ioseph, de ver. sig. l. ex duobus, de vulga. l. qua duos, de re iud. ceteris in quibusdam praeponebantur: gerebant enim vestem quamdam singularem inter ceteros, qua vt opinor sacrificabant altissimo, & vtebantur diebus solemnibus, Genes. 47. fratribus imperabant, duplicem portionem capiebant, benedictionem a patre accipiebant praecipua, priores in donis, maiores in imperio, Genes. 49. Et horum imitatione, pastori ecclesiae in terris primo, summo pontifici, insignia supra omnes pontifices & sacerdos Constantinus imperatoria concessit, quae enumerantur in ca. Constantinus Magnus, 96. dist. Plura etiam primogenitis principatus Galliarum, duca, & baronum, in successione parentum debere ostendit & enumerat Ioan. de Terra rubea, in primo tractatu contra rebelles suorum regum, art. 1. Idque per decem conclusiones, ad feruere fert Guill. Bened. ad c. Raynuius, in ver. & eodem testamento relinquens. l. nu. 16. 17.

¶ Licet & in Gallia plerisque prouinciis, & in pluribus nobilium successione, eam primogenituae legem obseruare, quam vt me expediam, perpendes secundum proprias cuiusque consuetudines, in quibus statuitur, quid praecipuum debeat habere primogenitus, & vt plerumque vt capiat titulum domus habitationem seu castrum, vel domum fortiozem, cum clausura seu septo quatenus volatus caponis extendi potest. Et si nihil aliud praeter hoc sit, fratres ipsa priuantur consuetudine illius rebus, quae apud primogenitum remanent, vt alias iudicatum in curia suprema Parisiensi, 25. Maii, 1555. Pap. lib. 21. R. hap. are. tit. 5. du droit d'ameffe. are. 2. Quod tamen ius uota esse personale: & ideo repudiante primogenito, non pertinere ad secundogenitum viuo primo, sed diuidi inter fratres aequaliter: vt alio are. l. praedictae curiae dictum est, 9. Septemb. 1552. idem eo. ar. 1. probat. l. cum patronis, 2. § de leg. 1. ¶ In lege diuina post legem naturae a Deo data, licetis assignata per Moysen & eius posteros, primogenituae beneficium maxime in deferendis dignitatibus, quae hereditario iure transmittentur, conseruatum est, iuxta prophetiam Iacobi patriarchae, Non auferetur sceptrum de iuda, & dux de femore eius, donec veniat qui missendus est, & ipse est expectatio gentium, Genes. 49. Sic Adonias filius primogenitus Dauidis iure primogenituae recte regnum patris sui petebat, nisi Salomonem fratrem eius diuina dispositio vocasset, 3. Reg. 6. 2. Ocholz regis frater eius successit in regno, quia Ocholz filium non habebat, 4. Reg. 1.

¶ Sunt & alia regna, quae non successione hereditaria transferuntur, sed per successione generis in primogenitos, vel ex praescripto legis diuinae, vel ex lege regum, vel ex consuetudine approbata & conseruata per manus maiorum, ob pacem & concordiam populi